

egentlig noget videre, ikke just i Ordene, men i Meningen af, hvad han sagde; idet han lod skimte, at hvis man blot var gaaet ind paa Forslaget om det ændrede Valg af de landstingsvalgte Medlemmer, havde der været en Mulighed for en saadan Enighed. Her er der noget, jeg ikke rigtig begriber. Dette Forslag er af saa ringe saglig Betydning, at naar man ellers kunde være blevet enig, synes jeg ikke, at saa lidt kunde have været en Hindring derfor. Jeg kan forsikre den ærede radikale Ordfører, at Regeringen ikke nærer noget som helst Ønske om at gennemføre Grundloven alene sammen med det konservative Folkeparti. Vi nærer Ønske om at gennemføre dette Grundlovsforslag med saa stort og afgørende Flertal som muligt, altsaa med saa stor Tilslutning som muligt ogsaa fra andre Partier. Og ikke alene nærer vi dette Ønske, vi nærer ogsaa Tro til, at det vil ske, vi nærer en bestemt og urokkelig Tro dertil, som bygges paa, hvad det er for en Aarsag, der har hidført denne Grundlovsændring, og hvad det er for et Maal, der skal naas med den: Sønderjyllands fulde politiske Genforening med os. Endnu før den ærede Ordfører udtalte sig, som han gjorde her i Dag, nærer jeg ikke nogen som helst Tvivl om, at ogsaa det radikale Partis Vælgere vilde stemme for denne Grundlovsforandring ved Folkeafstemningen. Men det glæder mig oprigtigt, og jeg bringer den ærede Ordfører min Tak for, at han i Dag saa klart og tydeligt har sagt, at det vil ske. Ja, jeg udstrækker min gode Tro ogsaa til det socialdemokratiske Parti, idet jeg i Virkeligheden ikke nærer nogen Tvivl om, at det socialdemokratiske Parti, naar det kommer til Stykket, ikke vil være med til at skyde en Slaa for Sønderjyllands politiske Genforening med Danmark af Hensyn til Uoverensstemmelser i forfatningsmæssig Henseende. Saa godt tror jeg om det ærede Medlem og hans Parti, at ogsaa de, ligesom de radikale Vælgere, vil være med til ved Folkeafstemningen at give Grundlovsforandringen deres Tilslutning.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag og anbefale at stemme imod de af de forskellige Mindretal stillede Ændringsforslag.

Rode: Det er kun Statsministerens Bemærkninger om den konstitutionelle Misforstaaelse i Dagene i Slutningen af Marts, der giver mig Anledning til en kort Be-

mærkning. Den højtærede Statsminister synes ikke at erindre nøjagtigt, hvorledes Replikvekslingen mellem ham og mig den Dag faldt. Da den højtærede Statsminister udtalte, at Ministeriet Zahle ikke var afskediget den omhandlede Dag, gjorde jeg ham opmærksom paa, at der den 29. Marts fra Amalienborg udgik en officiel Meddelelse om, at Ministeriet Zahle var afskediget, medens der først den 30. Marts meddeltes dem Afskedigelse med en Kontrasignatur; og da Statsministeren senere gjorde en Bemærkning om hele dette Forhold, henledte jeg hans Opmærksomhed paa denne ejendommelige Kendsgerning, og det var, da jeg om den den 29. Marts udgaaede officielle Meddelelse fra Amalienborg sagde, at Statsministeren altsaa havde betegnet den som en Misforstaaelse, at Statsministeren svarede ja. Statsministeren havde altsaa, den Gang Forhandlingen førtes her, betegnet det, der skete den 29. Marts, som en konstitutionel Misforstaaelse. Det var dette, som dannede Udgangspunktet for mine Bemærkninger om Ministeriet Liebe — den følgende Udvikling staar selvfølgelig for min Regning —, at Ministeriet Liebe ikke blot ved sin Tilblivelse, men i hele sin Eksistens var en konstitutionel Misforstaaelse, og at det var for konstitutionelt at sikre mod Gentagelse af en saadan Misforstaaelse, at vi havde fundet det rigtig at forme et Ændringsforslag til Fæstnelse af den parlamentariske Styrelsesforms Hovedregel.

Johan Knudsen: Den radikale Ordfører, Hr. Rode, udtalte, at der kunde være Fare for, at man ikke naede de 45 pCt. ved den i Grundloven fastsatte Folkeafstemning, idet han nærer Frygt for, at en Del af det konservative Folkeparti i Utilfredshed med Afgørelsen i Sønderjylland skulde øve Obstruktion og undlade at afgive Stemme. Jeg kan ganske berolige Hr. Rode i saa Henseende. Dette vil glæde ham, ligesom det vil glæde mig, at det radikale Venstre ikke agter at holde sig tilbage ved Folkeafstemningen, hvilket man efter visse Udtalelser i den radikale Presse havde Grund til at formode.

Statsministeren (N. Neergaard): Jeg vil blot gentage, at den Fortolkning, jeg lægger ind i min Afbrydelse den Dag, er den rette og ikke Hr. Rodes.

Borgbjerg: Jeg maa paa det mest afgjorte protestere imod, at Statsministeren